

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

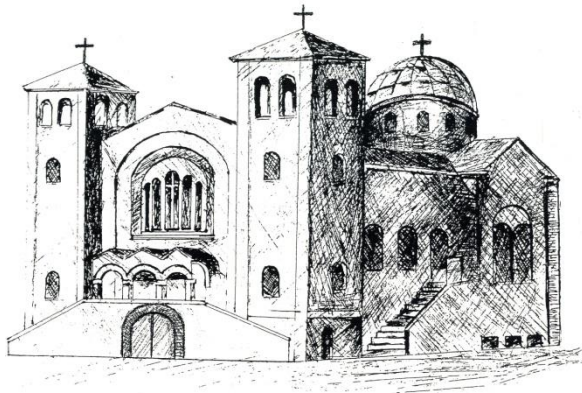
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, December 29, 2019

Sunday after Nativity

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 29 Δεκεμβρίου, 2019

Κυριακή μετά τα Χριστούγεννα

9 π.μ. – 12μ.μ., Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Ο καφές προσφέρεται από το Συμβούλιο

Τρίτη 31-12-2019 Παραμονή Πρωτοχρονιάς

Απόδοσις Γεννήσεως του Χριστού

9 π.μ. – 10:30 π.μ., Όρθρος, Θεία Λειτουργία

9:00 μ.μ. Πρωτοχρονιάτικο Ρεβεγιόν

Καλή Χρονιά – Χρόνια Πολλά

Τετάρτη, 1η Ιανουαρίου, 2020

Περιτομή του Χριστού, Βασιλείου του Μεγάλου

9:30 π.μ. – 12 μ.μ., Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Παρασκευή, 3 Ιανουαρίου, 2020

9:00 π.μ. Όρθρος Μεγάλαι Ώρες - Άνευ Λειτουργίας

Κυριακή, 5 Ιανουαρίου, 2020

Παραμονή των Φώτων - Νηστεία

9 π.μ. – 12:30 μ.μ., Όρθρος Θεία Λειτουργία,

Μέγας Αγιασμός

6:00 μ.μ. Εσπερινός Θεοφανείων

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, December 29, 2019

Sunday after Nativity

9:00 a.m. – 12noon Orthros, D. Liturgy

Coffee is served by the Parish Council

Tuesday, 12-31-2019

9:00 a.m. – 10:30 a.m. Orthros, D. Liturgy

9:00 p.m. New Year's Eve Party at the Church Community Hall

** Happy New Year **

Wednesday, January 1st, 2020

St. Basil the Great

9:30am-12:00 noon, Orthros, Divine Liturgy, Doxologia

Friday, January 3, 2020

9:00 a.m. Orthros, Royal Hours – No Liturgy

Sunday, January 5, 2020

Sunday, before Epiphany

9:00 a.m. - 12:30 p.m. *Orthros, D. Liturgy, Great Agiasmos*

6:00 p.m. Vespers of Theofania

Προκείμενον. Ἦχος δ'.
ΨΑΛΜΟΙ 67.35,26
Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Prokeimenon. Mode 4.
Psalm 67.35,26
God is wonderful among his saints.
Verse: Bless God in the congregations.

Πρὸς Γαλάτας 1:11-19 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.

The reading is from St. Paul's Letter to the Galatians 1:11-19

Brethren, I would have you know that the gospel which was preached by me is not man's gospel. For I did not receive it from man, nor was I taught it, but it came through a revelation of Jesus Christ. For you have heard of my former life in Judaism, how I persecuted the church of God violently and tried to destroy it; and I advanced in Judaism beyond many of my own age among my people, so extremely zealous was I for the traditions of my fathers. But when he who had set me apart before I was born, and had called me through his grace, was pleased to reveal his Son to me, in order that I might preach him among the Gentiles, I did not confer with flesh and blood, nor did I go up to Jerusalem to those who were apostles before me, but I went away into Arabia; and again I returned to Damascus. Then after three years I went up to Jerusalem to visit Cephas, and remained with him fifteen days. But I saw none of the other apostles except James the Lord's brother.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 2:13-23 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἄναχωρησάντων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἄν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτω λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχελάος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

The Gospel According to Matthew 2:13-23

When the wise men departed, behold, an angel of the Lord appeared to Joseph in a dream and said, "Rise, take the child and his mother, and flee to Egypt, and remain there till I tell you; for Herod is about to search for the child, to destroy him." And he rose and took the child and his mother by night, and departed to Egypt, and remained there until the death of Herod. This was to fulfill what the Lord had spoken by the prophet, "Out of Egypt have I called my son."

Then Herod, when he saw that he had been tricked by the wise men, was in a furious rage, and he sent and killed all the male children in Bethlehem and in all that region who were two years old or under, according to the time which he had ascertained from the wise men. Then was fulfilled what was spoken by the prophet Jeremiah: "A voice was heard in Ramah, wailing and loud lamentation, Rachel weeping for her children; she refused to be consoled, because they were no more." But when Herod died, behold, an angel of the Lord appeared in a dream to Joseph in Egypt, saying, "Rise, take the child and his mother, and go to the land of Israel, for those who sought the child's life are dead." And he rose and took the child and his mother, and went to the land of Israel. But when he heard that Archelaos reigned over Judea in place of his father Herod, he was afraid to go there, and being warned in a dream he withdrew to the district of Galilee. And he went and dwelt in a city called Nazareth, that what was spoken by the prophets might be fulfilled, "He shall be called a Nazarene."

Η Περιτομή του Χριστού, σημείο σωτηρίας

Κάθε πρώτη Ιανουαρίου η Εκκλησία μας γιορτάζει την «Περιτομή του Κυρίου ήμων Ιησοῦ Χριστού». Ομολογουμένως ως Χριστιανοί γνωρίζουμε λίγα για αυτή την εορτή.

Τί ήταν η περιτομή;

Η περιτομή ήταν μία ειδική επέμβαση στα αγόρια του Ισραήλ, με εντολή που δόθηκε στον Αβραάμ από τον Θεό ως σημείο και σφραγίδα απόδειξης πως ήταν αφιερωμένα στον Θεό από τις πρώτες ημέρες της ζωής τους. Αυτό συνέβη και στον Ιησού. Οκτώ ημέρες μετά τη γέννηση του Χριστού ο Ιωσήφ και η Μαρία πήγαν το βρέφος στη συναγωγή της Βηθλεέμ για να του κάνουν περιτομή. Περιετμήθη κι Αυτός όκτώ μέρες μετά την γέννησή Του κι έλαβε τό όνομα Ιησοῦς. (Λουκά. 2, 5).

Ιησούς είναι Ελληνικός όρος από το Εβραϊκό Γεσουά. Είναι το αυτό με το όνομα «Εμμανουήλ» που αναφέρει ο Ησαΐας, και σημαίνει «Θεός είναι μαζί μας».

Επίσης σημαίνει και Σωτήρας.

Όποιος ήταν απερίτμητος θεωρούνταν θρησκευτικά ακάθατος και αλλόφυλος.

Γιατί Ο Χριστός Καταδέχτηκε και την Κατά Σάρκα Περιτομή Του; Ο Κύριός μας, λοιπόν, μαζί με την σάρκωση και την απογραφή ως υπήκοος του Καίσαρα, **καταδέχτηκε και την κατά σάρκα περιτομή Του όχι εξ ανάγκης** και επειδή έπρεπε, αλλά για τους εξής λόγους:

1. Με την στάση Του αυτή **διδάσκει στο γένος των ανθρώπων την ταπείνωση και την ευπείθεια στους θρησκευτικούς νόμους**. Επίσης για να μας δείξει πως ήρθε στον κόσμο ως ειρηνικός και ευσεβής και πρᾶος. «**Ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ**».
2. Για να αποδείξει στους Ιουδαίους που δίδασκαν και Τον κατηγορούσαν ότι δεν σεβόταν τούς Νόμους και τους προφήτες πόσο λάθος ήταν. Ο Χριστός λοιπόν **περιετμήθη κατά την παράδοση των**

Ιουδαίων, οι οποίοι και Τον έλεγαν αλλόφυλο και Σαμαρείτη.

Εκείνος όμως πάντα σεβάστηκε το Νόμο του Μωσέως και μάλιστα τον συμπλήρωσε!

Κατά μυστικό τρόπο **ήταν και ο Ἰδιος ο Νομοθέτης του Νόμου**.

3. Ο Χριστός έχει δύο φύσεις: Θεϊκή και ανθρώπινη που εκφράζονται σε ένα πρόσωπο, τον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό. **Έπαθε λοιπόν και περιτομή και σταυρό και θάνατο, όπως όταν ζούσε και έκλαψε και πείνασε και δίψασε και πικράθηκε κατά τα Ευαγγέλια, ώστε να δηλώσει πως δεν ήταν πνεύμα μα αληθινά άνθρωπος, με σάρκα και οστά**. Η θεϊκή Του φύση είναι πάντα ενωμένη με την ανθρώπινη αλλά απαθής και αθάνατη. Έτσι με την περιτομή **αποστομώθηκαν και οι αιρετικοί που δεν δέχονταν την ανθρώπινη φύση στο Χριστό**.
4. Ο Χριστός έπαθε περιτομή για να εγκαινιάσει έναν καινούριο κόσμο. Με το κομμάτι της σάρκας που απέβαλλε ήθελε να μας δείξει πώς **κάθε κακό παρέρχεται και όλοι μας ζούμε σε έναν νέο κόσμο και είμαστε μέλη Αγιασμένα του σώματός Του**.

Η Βάπτισή μας: Αυτό το πετυχαίνουμε με την χειροποίηση, όπως λέγεται, **δική μας περιτομή, που είναι το Άγιο Βάπτισμα**. Με το βάπτισμά μας **αποβάλλουμε τον κόσμο της αμαρτίας και του θανάτου** αλλά και τον κόσμο της Παλαιάς Διαθήκης και **γεννιόμαστε στον κόσμο της ζωής, του Χριστού της νέας, Καινής Διαθήκης**. Ο Αβραάμ κάνοντας περιτομή στα παιδιά του έκανε μία παλιά διαθήκη με τον Θεό. Μία διαθήκη αφιέρωσής τους στο Θεό, ώστε να είναι λαός περιούσιος. **Ο Χριστός όμως δίνοντας το Σώμα και το Αίμα Του εσύναψε μία καινούρια διαθήκη με τον Θεό και έκανε την Εκκλησία και όχι μόνο τα παιδιά του Αβραάμ, περιούσιο λαό Του**. Η Εκκλησία είναι ο νέος Ισραήλ, δηλαδή όλοι εμείς που βαφτιστήκαμε στην κολυμβήθρα του Χριστού.

**THE FEAST OF THE CIRCUMCISION OF OUR LORD
JESUS CHRIST. HUMBLE COMMENTS AND
SUGGESTIONS**

On January 1, eight days after the Holy Nativity of our Lord, we celebrate His Circumcision, one of the Feasts of the Lord, on which—in accordance with Hebrew tradition—He received the name "Jesus": *"And when eight days were accomplished for the circumcising of the Child, His name was called Jesus, which was so named of the Angel before He was conceived in the womb"* (St. Luke 2:21).

The true descendants of the Patriarch Abraham were separated from the other nations by the sign of circumcision (a prefiguration of Baptism: *"the circumcision made without hands"* [Colossians 2:11ff]) and thereby became members of the God-ruled community of the Old Testament; that is, through circumcision, they entered among the chosen People of God. Christ was now *"made under the law,"* being conformed to the prescriptions of the Mosaic Law (Galatians 4:4) and *"fulfilling"* the Law (St. Matthew 3:15), in order to elevate the Church of the Law into a Church of Grace, into a new *"Israel of God"* (cf. Galatians 6:16), into a Theanthropic organism—into His Body.

The Circumcision of our Lord inspired our Holy Church to institute a beautiful and deeply symbolic custom for the newborn children of Christians: at eight days, the Priest reads the *"Prayer for the Signing of a Child Who is Receiving a Name on the Eighth Day After His Birth"* (see the *Small Euchologion*); in such a way the first *"Seal"* of Grace is given to the infant: *"Let the light of Thy countenance be signed upon Thy servant (name), and let the Cross of Thine Only-begotten Son be signed in his heart and his thoughts...."*

1) A worthy thing it would be were parents not to neglect this most blessed tradition of our most Holy Orthodox Church, so that newborn children might immediately be *"sealed"* in Christ

through the blessing of a Priest.

2) And that parents should decide in a timely manner on the name to be given to the infant; our Lord's name, *"Jesus,"* was *"given"* by an Angel even before Christ was conceived by the Holy Spirit in the immaculate womb of the *Theotokos* (Annunciation: St. Luke 1:31).

3) A timely decision on a name means that an infant will have its own Saint to protect it from an early stage, and the parents will immediately call it by its Christian name, thereby avoiding the oddity of calling it "baby" until it is Baptized and illumined.

4) The Orthodox Slavs have the good custom of giving a child the name of the Saint who is celebrated on the day of its birth, in order to avoid unnecessary and senseless friction in the family; moreover, this practice insures that there are no "forgotten" or "displeased" Saints!

5) The name *"Jesus,"* which our Lord received at His Circumcision, means *"Savior"*; that is, in Greek, the name of our Lord is *"Soter"* [*"Savior"*] (St. Matthew 1:21): *"For this name (Jesus), when translated into the Greek language, is rendered 'salvation of God'; 'Jesus,' therefore, is translated as 'Soter' ['Savior']"* (St. Theophylact, *Patrologia Graeca*, Vol. CXXIII, col. 704AB).

Perhaps, therefore, all those who are [among Greeks] named "Soterios" or "Soteria" would do well to celebrate their Name Days on January 1, so that the Feast of the Circumcision might become more familiar.

It is truly a pity that the profound symbolism of this Feast should be *"lost"* in the "worldly tumult" of the twelve-day period between the Nativity and Theophany, and particularly on New Year's Day; and that we should lose, as well, an opportunity for us to enter more deeply into the *"circumcision made without hands"* of our Holy Baptism.

Βίος και Πολιτεία του Αγίου Βασιλείου του Μεγάλου

Ο Άγιος Βασίλειος, γεννημένος το 330μ.Χ. στη Νεοκαισάρεια του Πόντου από γονείς ευγενείς με δυνατό χριστιανικό φρόνημα, έμελλε να γίνει Μέγας πνευματικός διδάσκαλος και κορυφαίος θεολόγος και Πατέρας της Εκκλησίας, αφού η χριστιανική του ανατροφή και η πνευματική του πορεία τον οδήγησαν στην Θεία θεωρεία του Αγίου Ευαγγελίου, και στην αυστηρή ασκητική ζωή, παράλληλα με το ποιμαντικό, παιδαγωγικό και φιλανθρωπικό του έργο. Ο πατέρας του Βασίλειος ήταν καθηγητής ρητορικής στη Νεοκαισάρεια και η μητέρα του Εμμέλεια απόγονος οικογένειας Ρωμαίων αξιωματούχων. Στην οικογένεια εκτός από το Βασίλειο υπήρχαν άλλα οκτώ παιδιά. Μεταξύ αυτών, ο Άγιος Γρηγόριος Νύσσης, ο Όσιος Ναυκράτιος ασκητής και θαυματουργός, η Οσία Μακρίνα και ο Άγιος Πέτρος, Επίσκοπος Σεβαστείας.

Τα πρώτα γράμματα, τού τα δίδαξε ο πατέρας του. Συνέχισε τις σπουδές του στην Καισαρεία της Καππαδοκίας, στην Κωνσταντινούπολη και στην Αθήνα. Εκεί σπούδασε γεωμετρία, αστρονομία, φιλοσοφία, ιατρική, ρητορική και γραμματική. Οι σπουδές του διήρκησαν τεσσεράμισι χρόνια. Η ασκητική του ζωή ξεκίνησε ήδη από τα χρόνια όπου φοιτούσε στην Αθήνα. Ο σοφός δάσκαλος του Εύβουλος εντυπωσιασμένος από την αυστηρή νηστεία, του Αγίου, και μετά την παραίνεση του, λέγεται ότι έγινε Χριστιανός. Συμφοιτητές του ήταν και δύο νέοι που έμελλε να διαδραματίσουν σπουδαίο ρόλο στην ιστορία. Ο ένας, φτωχύν ο Άγιος και Μέγας Πατέρας της Εκκλησίας ο Θεολόγος Γρηγόριος και ο άλλος μελανό στον αντίποδα, προδότης του Ιησού, ειδωλολάτρης και διώκτης των Χριστιανών, ο Ιουλιανός ο Παραβάτης. Κατά την διάρκεια αυτών των ετών, ο Άγιος Βασίλειος και ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ανέπτυξαν μεγάλη και ισχυρή φιλία. Ταυτόχρονα με τις σπουδές τους, είχαν ιεραποστολική δράση. Διοργάνωναν χριστιανικές συγκεντρώσεις, στις οποίες ανέλυαν θρησκευτικά ζητήματα. Ίδρυσαν επίσης και τον πρώτο φοιτητικό χριστιανικό σύλλογο. Επέστρεψε στην Καισαρεία το καλοκαίρι του 356μ.Χ. και συνεχίζοντας την παράδοση του πατέρα του, έγινε καθηγητής της ρητορικής. Το 358 μ.Χ. επηρεασμένος από το θάνατο του

αδερφού του μοναχού Ναυκράτιου, καθώς και με την παρότρυνση της αδερφής του Μακρίνας, βαπτίζεται Χριστιανός, και αποφασίζει να αφιερώσει τον εαυτό του στην ασκητική πολιτεία. Αποσύρθηκε λοιπόν σε ένα κτήμα της οικογενείας του στον Πόντο. Χαρακτηριστικό της μεγαλοψυχίας του είναι, ότι μετά την βάπτισή του δώρισε στους φτωχούς και στην εκκλησία το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας του. Το φθινόπωρο του ίδιου έτους ξεκινά ένα οδοιπορικό σε γνωστά κέντρα ασκητισμού της Ανατολής, Αίγυπτο, Παλαιστίνη, Συρία και Μεσοποταμία, επιθυμώντας να συναντήσει πολλούς ασκητές και μοναχούς για να γνωρίσει τον τρόπο ζωής τους.

Όταν γύρισε στο Πόντο από το ταξίδι αυτό, μοίρασε και την υπόλοιπη περιουσία του και αποσύρθηκε στο κτήμα του επιθυμώντας να ζήσει πλέον ως μοναχός. Εκεί έγραψε τους: «Κανονισμούς δια τον Μοναχικόν βίον», κανόνες που ρυθμίζουν την ζωή στα μοναστήρια μέχρι τις μέρες μας. Με την υψηλή του κατάρτιση στην Ορθόδοξη Πίστη και τον ασκητικό, θαυμαστό του βίο, η φήμη του Αγίου Βασιλείου εξαπλώθηκε με τον καιρό σε όλη την Καππαδοκία. Έτσι και ο Μητροπολίτης της Καισαρείας Ευσέβιος πραγματοποιώντας την Θεία Βούληση αλλά και αυτή των χριστιανών της περιοχής, χειροτόνησε το 364 μ.Χ. τον Άγιο Βασίλειο πρεσβύτερο. Το 370 μ.Χ., μετά τον θάνατο του Ευσεβίου και σε ηλικία 41 ετών, τον διαδέχθηκε ο Άγιος Βασίλειος στην επισκοπική έδρα, με τη συνδρομή του Ευσεβίου επισκόπου Σαμοσάτων και του Γρηγορίου επισκόπου Ναζιανζού. Επίσκοπος πλέον, ο Άγιος Βασίλειος αντιμετώπισε την προσπάθεια του Αυτοκράτορα Ουάλη να επιβάλει τον Ομοιανισμό (ρεύμα του Αρειανισμού), επικοινωνώντας μέσω επιστολών με τον Μέγα Αθανάσιο, Πατριάρχη Αλεξανδρείας και τον Πάπα Ρώμης Δάμασο. Στον τόπο του, στην περιφέρεια της δικής του ποιμαντικής ευθύνης είχε να αντιμετωπίσει την έντονη παρουσία του αρειανικού στοιχείου και άλλων κακοδοξιών. Από τις επιστολές του φαίνονται οι προσπάθειες που κατέβαλε για την καταπολέμηση της σιμωνίας των επισκόπων, για την ανάδειξη

άξιων κληρικών στο ιερατείο, καθώς και για την πιστή εφαρμογή των ιερών κανόνων από όλους τους πιστούς και φανερώνεται επίσης η ποιμαντική φροντίδα στα αποκομμένα και περιθωριοποιημένα μέλη της Εκκλησίας. Στην οικουμενική Εκκλησία ο Μέγας Βασίλειος ουσιαστικά αναλαμβάνει τα πνευματικά ηγία από το Μέγα Αθανάσιο, ο οποίος γηραιός πλέον, αποσύρεται από την ενεργό δράση. Εργάζεται συνεχώς για την επικράτηση των ορθόδοξων χριστιανικών αρχών και υπερασπίζεται με σθένος το δογματικό προσανατολισμό της Οικουμενικής Συνόδου της Νίκαιας. Ο Άγιος Βασίλειος, βοηθούσε πάντοτε τους αδικημένους και κουρασμένους, τους πεινασμένους και τους αρρώστους, ανεξάρτητα από το γένος, τη φυλή και το θρήσκευμα. Έτσι το όραμά του το έκανε πραγματικότητα ιδρύοντας ένα πρότυπο και για τις μέρες μας κοινωνικό και φιλανθρωπικό σύστημα, τη «Βασιλειάδα». Ένα ίδρυμα που λειτουργούσε νοσοκομείο, ορφανοτροφείο, γηροκομείο και ξενώνας για την φροντίδα και ιατρική περίθαλψη των φτωχών αρρώστων και ξένων. Τις υπηρεσίες του τις πρόσφερε το ίδρυμα δωρεάν σε όποιον τις είχε ανάγκη. Το προσωπικό του ιδρύματος αυτού ήταν εθελοντές που προσέφεραν την εργασία για το καλό του κοινωνικού συνόλου. Ήταν ένα πρότυπο και σε άλλες επισκοπές και στους πλουσίους ένα μάθημα να διαθέτουν τον πλούτο τους με ένα αληθινά χριστιανικό τρόπο.

Πραγματικά είναι άξιο θαυμασμού η έμπνευση που είχε ο Άγιος Βασίλειος, τον 4^ο αιώνα μ.Χ. να ιδρύσει και να λειτουργήσει ένα τέτοιο ίδρυμα - πρότυπο.

Καταπονημένος από την μεγάλη δράση που ανέπτυξε σε τόσους πολλούς τομείς, εναντίον των διαφόρων κακοδοξιών και ειδικά της αιρέσεως του Αρειανισμού, μη διστάζοντας πολλές φορές να αντιταχθεί με την εκάστοτε πολιτική εξουσία, με όπλα του την πίστη και την προσευχή, με τα κηρύγματα και τους λόγους του, με τα πολλά ασκητικά και παιδαγωγικά συγγράμματα, καθώς και την ασκητική ζωή του ο Άγιος Βασίλειος ο Μέγας παραδίδει το

πνεύμα στο Θεό την 1^η Ιανουαρίου του 379 μ.Χ. σε ηλικία 49 ετών. Ο θάνατός του βυθίζει στο πένθος όχι μόνο το ποιμνίο του αλλά και όλο το χριστιανικό κόσμο της Ανατολής. Στην κηδεία του συμμετέχει και ένα πλήθος ανομοιογενές από άποψη θρησκευτικής και εθνικής διαφοροποιήσεως. Το υψηλής σημασίας θεολογικό και δογματικό του έργο καθώς και η λειτουργική και πρωτότυπη ανθρωπιστική του δράση, είναι η μεγάλη παρακαταθήκη που μας άφησε. Η μνήμη του τιμάται από την Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία την 1^η Ιανουαρίου. Από το 1081μ.Χ. ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως - Νέας Ρώμης Ιωάννης Μαυρόπουλος (ο από Ευχαΐτων) θέσπισε έναν κοινό εορτασμό των Τριών Ιεραρχών, Βασιλείου του Μεγάλου, Ιωάννη του Χρυσοστόμου και Γρηγορίου του Θεολόγου, στις 30 Ιανουαρίου, ως προστατών των γραμμάτων και της παιδείας.

Με σοφία, στο απολυτίκιο του αναφέρεται η φράση «... τα των ανθρώπων ήθη κατεκόσμησας...». Και ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, στον Επιτάφιο για τον καλό και Μέγα φίλο του Άγιο Βασίλειο, αποδίδει σ' αυτόν, με την ποιητική και βαθιά στοχαστική ματιά του, το χαρακτηρισμό «παιδαγωγός της νεότητος»

Ο Μ. Βασίλειος, εκτός των άλλων θαυμάσιων και Θείας εμπνεύσεως έργων του, έγραψε και την εκτενή και καταλυκτική Θεία Λειτουργία, που, μετά την επικράτηση της συντομότερης Θείας Λειτουργίας του Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου, τελείται 10 φορές το χρόνο:

την 1η Ιανουαρίου (όπου γιορτάζεται και η μνήμη του), τις πρώτες πέντε Κυριακές της Μ. Τεσσαρακοστής, τις παραμονές των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων, την Μ. Πέμπτη και το Μ. Σάββατο.

Saint Basil the Great

St. Basil of Caesarea, also known as St. Basil the Great or Agios Vasilios, is one of the most important New Year's figures in all of Greece. He was born in Pontus in 330, into a wealthy family of ten children. His maternal grandfather was executed in during the years of Christian persecution. This means that Agios Vasilios had a long history in his family of Christianity. Despite that, however, he didn't fully embrace his Christian legacy until later on.

Life of Agios Vasilios

Basil eventually left Athens after six years and after traveling to Palestine, Egypt, Mesopotamia, and Syria to study monasticism and ascetics, he returned to Caesarea where he taught law and rhetoric. His life changed when he encountered Eustathius of Sebaste, a renowned bishop and ascetic. After that experience, he abandoned his legal and teaching career and turned to God. Although he started off being mentored by Eustathius of Sebaste, he eventually took a different path. With his brother, Saint Basil founded a monastery near Annesi, which was on his family's estate. The new members included his widowed mother, his sister Macrina, several women, and later his old friend Gregory who joined Basil and devoted himself (as did all the other members) to a life of prayer and charitable work. At the monastery, Basil went on to write extensively on monastic communal life, and these writings served as a guide for developing monastic traditions all across the Eastern Church.

Agios Vasilios Begins to Help the Poor

In 362 A.D. Saint Basil was ordained a deacon by Bishop Meletius of Antioch, and not long after he was summoned by Eusebius to Caesarea to be ordained as presbyter of the church there. During his time in the Caesarean church, Basil fiercely combated the Arian heresy, which was threatening to divide Cappadocia's Christians. After extensive discussions and arguments in fraternal rhetorical meetings, a more public debate contest was arranged, where accomplished theologians and rhetors presented and supported their case.

Eventually Basil was chosen to become the Bishop of Caesarea. During this time, he really began to devote his life to those who were poor and suffering. Basil was somewhat imperious and hot-blooded, but he was also kind and generous to the poor. He gave away his family inheritance and organized a soup kitchen during a severe famine.

Agios Vasilios and New Year's

Today, Orthodox Christians celebrate the Feast Day of Saint Basil on New Year's Day. This is because it is said that he breathed his last in this life on January 1. However, his legacy lives on to this day. All over the world and especially in Greece, Orthodox Christians honor his memory by taking up charities and giving donations. Agios Vasilios, or Saint Basil, is also Greece's equivalent of Santa Claus. When families eat their New Year's meal, they always set an extra place for him, as well. This is done not only to honor and remember him, but also as a way to encourage him to visit their homes so he could bring his yearly gifts.

SAVE THE DATE 2020

Philoptochos Vasilopita
January 11, 2020

Godparents Sunday
January 26, 2020

P.T.O. Taverna Night
February 1, 2020

Philoptochos Apokriatiko Glendi
February 29, 2020

PTO of Ascension's 16th Annual
TAVERNA Night

With Yannis Papastefanou & Orchestra

Save the Date:

February 1, 2020

\$55 advanced tickets • \$75 at the door • Kids \$30 advanced tickets (12-18) • Greek School Kids **FREE**

Contact Any PTO Member or text Christina Papas, 201-658-2766 or email ascensionfairviewpto@gmail.com

(More Info to follow)

NEW YEAR'S EVE PARTY

TUESDAY, DECEMBER 31, 2019

JOIN US FOR DINNER AND DANCING AS WE RING IN THE NEW YEAR!!

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH HALL

101 ANDERSON AVENUE, FAIRVIEW, NEW JERSEY

9:00 P.M.

APPETIZERS &

FULL BUFFET DINNER

WITH WINE, BEER & SOFT DRINKS INCLUDED

BYO— ALL OTHER SPIRITS

MIDNIGHT CHAMPAGNE TOAST

& LIVE COVERAGE OF THE BALL DROPPING

VASILOPITA WITH LUCKY COIN FOR EACH TABLE

MUSIC BY «DJ TOMMY KARAS»

DONATION

ADULTS - \$75.00

STUDENTS 13- 18 YRS- \$40

CHILDREN UNDER 12 - FREE

PREPAID RESERVATIONS REQUIRED, PLEASE INQUIRE

CHURCH OFFICE - (201)945-6448

Happy New Year!

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:
"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 12,5

SUNDAY, December 29, 2019
Sunday after Nativity

ΚΥΡΙΑΚΗ, 29 Δεκεμβρίου, 2019
Μετά τα Χριστούγεννα

MEMORIAL SERVICES – ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Σπυρίδων Μιχαλῆς Τέστου

40 days: Spyridon Mihalis Testos

1 χρόνο: Λουκάς Αθανασάινας

1 year: Loukas Athanasenas

SACRAMENTS— ΜΥΣΤΗΡΙΑ

2:30 p.m. Wedding

Michael Thomas Halkias
&
Stavroulla Panaretos